

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/238/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123012860
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123012860.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečné elektronické obťažovanie podľa § 360b ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.11.2023, sp. zn. 105T/34/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.12.2023 takto

rozhodol:

- I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.
- II. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku sa žiadosť obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX o prepustenie z väzby na slobodu zamieta.
- III. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa písomný sľub obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, že povedie riadny život, neprijíma.
- IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 27.11.2023, sp. zn. 105T/34/2023, rozhodol o žiadosti obžalovaného A. B. o prepustenie z väzby na slobodu takto:
 - I. Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd žiadosť obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, o prepustenie z väzby na slobodu zamieta.
 - II. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba obžalovaného A. B. nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka a kontrolou technickými prostriedkami.
2. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Ten uviedol (skrátene):
 2. 1. Ak prokurátorka uviedla v záverečnej reči, že kontaktujem manželku len ja, sa zakladá na pravde. Ona mňa nemôže kontaktovať a ako uviedol aj môj obhajca, keby nechcela sa so mnou kontaktovať, tak by nedvíhala mobil, nakoľko ak jej volám stále ukazuje neznáme číslo.
 2. 2. Ja mám s manželkou stále korektný vzťah a aj keď som jej nadával tak som to oľutoval a som sa k spáchaniu trestného činu priznal. Som toho názoru, že v súčasnej dobe po vyhlásení rozsudku na Okresnom súde, kde som urobil vyhlásenie o svojej vine, nie je žiaden dôvod na väzbu. Ja som sa proti rozsudku ihneď na pojednávaní odvolal a to hlavne z dôvodu, že som nesúhlasil s výškou mne uloženého trestu.
 2. 3. Sudca pre prípravné konanie dňa 30.6.2023 v uznesení, kde mi nahradil väzbu, okrem iného uviedol, že väzba v mojom prípade je možná, ale nie nevyhnutná, preto ju súd nahradil miernejším inštitútom. Taktiež súd uviedol a poukázal na vyjadrenie poškodenej, ktorá súhlasila s kontrolou technickými prostriedkami - zariadením varovania blízkosti. Toto uviedol sudca pre prípravné konanie dňa 30.6.2023 keď ešte len začínalo prípravné konanie. Dnes t. j. 27. 11.2023 už skončilo aj súdne

konanie vynesením rozsudku po mojom vyhlásení, že som vinný a dôvody väzby podľa sudcu v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného zákona naďalej trvajú. Bol som vo väzbe hlavne preto, že som mal zbiť podľa prokurátorky svoju manželku pred 20 rokmi, mal som byť na psychiatrii a mal som byť gemblér. Nič z toho nie je pravda, ani manželka neuviedla so svojej výpovedi, že by som ju mal zbiť, ani v znaleckom posudku nebolo uvedené, že som bol na psychiatrii a nie som závislý. Som toho názoru, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku už netrvajú, nakoľko nie je dôvod, aby som pokračoval v trestnom konaní, keď som sa k trestnému činu priznal.

2. 4. Žiadam Krajský súd v Trnave aby som bol prepustený z väzby s tým, že pominuli dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. V prípade, že súd dospeje k názoru, že existujú dôvody väzby navrhujem súdu aby som bol prepustený z väzby a väzba bola nahradená probačným a mediačným dohľadom, ako aj kontrolou technickými prostriedkami, taktiež obmedzeniami a povinnosťami.

2. 5. Obžalovaný aj sám odôvodnil podanú sťažnosť a uviedol, že na slobode bol opatrovníkom jeho matky a chce byť ním aj naďalej, nakoľko jeho matka je onkologický pacient. Matka obžalovaného sa pri svojom výsluchu v prípravnom konaní vyjadrila, že brat obžalovaného jej neposkytuje takú starostlivosť ako obžalovaný a že má bližší vzťah k obžalovanému ako k jeho bratovi. Obžalovaný ďalej uviedol, že bude bývať u jeho matky, bude viesť riadny život a bude pracovať v autoservise, ktorý bude riadiť z domova ako vedúci príjmu zákaziek. Keďže má uzavretý rozsudok, nie je ďalší dôvod na jeho zotrvanie vo väzbe, nakoľko väzba je len zaisťovací inštitút a nemôže byť náhradou výkonu trestu. Poškodená si praje obžalovaného na slobode, situáciu si vysvetlili, naďalej sa ľúbia a plánujú spoločnú budúcnosť. Žiada o prepustenie z väzby, nakoľko dôvody väzby pominuli. Žiada o prepustenie z väzby do náhrady, na monitorovací náramok a to aj s ohľadom na jeho zdravotný stav. Lieči sa na vysoký krvný tlak, má vysunutú platničku a dlhodobo je invalidný dôchodca. Do právoplatného rozhodnutia súdu sa bude vyhýbať akémukoľvek styku s jeho ženou. S družkou majú spolu dcéru, ktorá má 9 rokov a takisto má s ňou výborný vzťah a chce s ňou tráviť čas na slobode.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

5. Obžalovaný je na základe obžaloby podanej prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava trestné stíhaný pre podozrenie zo spáchania skutku, kvalifikovaného ako prečin nebezpečného elektronického obťažovania podľa § 360b ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 20.11.2023, sp. zn. 105T/34/2023 okresný súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania tohto prečinu a odsúdil ho na trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, proti výroku o treste. Výrok o vine bol ustálený na základe vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods.

1, písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal. Odvolanie obžalovaného nebolo dosiaľ predložené na rozhodnutie nadriadenému súdu.

6. Napadnutým uznesením súd rozhodol po skončení hlavného pojednávania a po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby, ktorú podal dňa 22.11.2023.

7. O väzbe obžalovaného bolo v súdnom konaní rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.09.2023, sp. zn. 105T/34/2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 05.10.2023, sp. zn. 6Tos/176/2023, ktorým rozhodol o ponechaní obžalovaného vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

8. Prvostupňový súd odôvodnil napadnuté uznesenie, ktorým nevyhovet žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu tým, že nebolo zistené, že by došlo k takej zmene, ktorá by odôvodňovala prepustenie obžalovaného z väzby. Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby existuje viac ako dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu obžalovaným, čo je podporené tým, že obžalovaný bol, i keď neprávoplatne, odsúdený za spáchanie žalovaného trestného činu na nepodmienečný trest odňatia slobody. Z toho nepochybne vyplýva, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie a bola podaná aj obžaloba bol spáchaný, má znaky trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný. Okresný súd preto nemá žiadne relevantné pochybnosti o existencii väzobného dôvodu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pričom nevzhladol ani ich oslabenie, ktoré by umožňovalo väzbu nahradiť iným procesným inštitútom. Okresný súd má za to, že od posledného rozhodovania o väzbe nedošlo k žiadnej zmene, ktorá by oslabilo väzobného dôvodu a odôvodnila nevazobné trestné stíhanie obžalovaného. Dôvodnosť väzobného stíhania podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bezprostredne súvisí s charakterom, závažnosťou a okolnosťami žalovaného trestného činu, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť. Poškodenou je jeho bývalá družka F. G., s ktorou má dve spoločné deti, voči ktorej sa mal dopúšťať trestnoprávne relevantného konania od roku 2020 až do 27.06.2023. Okresný súd prihliadol tiež na tú skutočnosť, že tohto konania sa mal dopúšťať v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody za inú jeho trestnú činnosť. Existuje preto reálna a dôvodná obava, že by obžalovaný mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti.

9. Dôvody, pre ktoré obžalovaný žiada prepustiť z väzby na slobodu, sa v prevažnej miere kryjú s obsahom sťažnostných námietok, ktoré uviedol proti napadnutému uzneseniu.

10. Odôvodnenie napadnutého uznesenia vo vzťahu existencii dôvodného podozrenia, že sa obžalovaný dopustil spáchania skutku, pre ktorý je trestne stíhaný, ako aj vo vzťahu k existencii konkrétnych skutočností, ktoré u neho zakladajú dôvod na trvanie väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ktoré je citované v bode 8. tohto uznesenia sťažnostného súdu, považuje tunajší súd za správne. Existencia právoplatného výroku o vine obžalovaného, rieši otázku dôvodného podozrenia zo spáchania trestnej činnosti. Pokiaľ ide o konkrétne skutočnosti odôvodňujúce trvanie väzby obžalovaného, tieto sa od ostatného rozhodnutia súdu o väzbe obžalovaného nijako nezmenili a aj naďalej odôvodňujú ponechanie obžalovaného vo väzbe z tohto dôvodu. Sťažnosti súd preto nepovažuje za potrebné na tomto mieste opakovať správne uvedenú argumentáciu prvostupňového súdu.

11. Nedostatkom odôvodnenia napadnutého uznesenia je, že prvostupňový súd nedal obžalovanému primeranú odpoveď na jeho žiadosť o prepustenie z väzby, keď sa dostatočne nevyjadril k argumentom obžalovaného, na základe ktorých žiadal o prepustenie z väzby. Tento nedostatok je možné doplniť v rámci sťažnosť iného konania, o to skôr, že rovnaké argumenty, ktorými odôvodňuje žiadosti o prepustenie z väzby, použil aj na odôvodnenie sťažnosti proti napadnutému uzneseniu.

12. Pokiaľ obžalovaný žiada prepustiť z väzby na slobodu preto, že zdravotný stav jeho matky je zlý a on sa chce on ju osobne starať, tento argument nepovažuje sťažnosť súd za relevantný. Záujem obžalovaného o starostlivosť o jeho chorú matku, prípadne aj záujem matky obžalovaného na tom, aby sa o ňu staral práve obžalovaný a nie jej druhý syn, nemá v tomto prípade prednosť pred verejným záujmom, ktorým je zabrániť obžalovanému v pokračovaní v páchaní trestnej činnosti, pričom táto hrozba aj naďalej reálne existuje. Zlý zdravotný stav samotného obžalovaného, na ktorý vo svojej sťažnosti poukazuje, rovnako nie je dôvodom na prepustenie z väzby. V podmienkach výkonu väzby je možné obžalovanému poskytnúť starostlivosť, ktorú si vyžaduje jeho aktuálny zdravotný stav.

13. Prepustenie z väzby na slobodu neodôvodňuje ani existencia právoplatného výroku o vine obžalovaného, nakoľko výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený, bol napadnutý jeho odvolaním, o ktorom nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Trestné konanie tak nie je v celom rozsahu ukončené a ponechanie obžalovaného vo väzbe je nevyhnutným opatrením na zabezpečenie vydania všetkých právoplatných rozhodnutí v rámci trestného konania, teda aj výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

14. V neposlednom rade je potrebné odpovedať aj na argument obžalovaného, že sa s poškodenou udobrili, majú dobrý vzťah a chcú viesť do budúcnosti spoločný život. Takéto vyjadrenie obžalovaného,

nie je možné bez výhrad akceptovať. Oproti týmto vyjadreniam obžalovaného stoja objektívne skutočnosti, ktoré boli zistené v rámci trestného konania. Z nich považuje sťažnosť súd za dôležité, že obžalovaný sa dopúšťal páchania trestnej činnosti v období takmer troch rokov, pričom jeho protiprávne konanie sa vyznačovalo vysokou frekvenciou útokov voči poškodenej, realizovaných zvlášť vulgárnym spôsobom. Rovnako považuje súd za dôležité, že tohto konania sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť. Uvedené skutočnosti považuje súd za rozhodujúce, pričom verbalizované odhodlanie obžalovaného mať s poškodenou do budúcnosti už len dobrý vzťah, nie je dostatočne presvedčivé a hodnoverné, aby spôsobilo zánik obavy z pokračovania v páchaní trestnej činnosti.

15. Vo vzťahu k rozhodnutiu prvostupňového súdu o tom, že väzba obžalovaného nebude nahradená (bod II. napadnutého uznesenia), sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd nijakým spôsobom nepochybil.

16. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že nenahradil väzbu dohľadom mediačného a probačného úradníka, pretože s prihliadnutím na spoločenskú nebezpečnosť trestnej činnosti a osobu obžalovaného, nepovažuje uvedený inštitút za dostatočný. Naďalej existuje reálna obava z ďalšieho páchania trestnej činnosti obžalovaným, čím je daná existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm. c) Trestného poriadku. Okresný súd preto rozhodol tak, že žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, pričom väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka ani za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. V tomto smere okresný súd nevzhliadol ani dôvodnosť nahradenia väzby v zmysle ustanovenia § 82 ods. 4 Trestného poriadku kontrolou technickými prostriedkami, a to zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby a zariadením varovania blízkosti podľa § 6 ods. 1, § 7 ods. 1 Zákona č. 78/2015 Z. z., nakoľko to nepovažoval za dostatočné.

17. Uvedené odôvodnenie opäť nemožno považovať za úplné a dostatočné, pretože nedáva zrozumiteľnú argumentáciu k tomu, prečo neprichádza do úvahy použitie inštitútov Trestného poriadku, ktoré nahradzujú väzbu. Preto sťažnosť súd dopĺňa odôvodnenie tohto výroku napadnutého uznesenia.

18. Nahradenie väzby podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, prichádza do úvahy na základe posúdenia povahy prípadu a osoby obvineného. Podľa názoru sťažnostného súdu osoba obvineného neposkytuje záruku, že by obmedzenie v podobe uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného, bolo spôsobilé zabezpečiť splnenie toho účelu, ktorý v súčasnosti zabezpečuje väzba. Spáchanie trestného činu počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť, svedčí o tom, že osoba obžalovaného nebola dostatočne motivovaná nedopúšťať sa páchania trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Niet prečo sa domnievať, že pokiaľ uvedená hrozba „premeny“ podmienenečného trestu, nebola pre neho dostatočnou motiváciou, aby nepáchal trestnú činnosť, bude dohľad súdneho úradníka nad jeho správaním dostatočným opatrením, ktoré bude obžalovaný ochotný rešpektovať.

19. Obžalovaný vo svojej písomne odôvodnenej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu ponúkol aj vyjadrenie, ktoré je možné podľa jeho obsahu považovať za písomný sľub obžalovaného podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Preto tunajší súd v sťažnostnom konaní doplnil rozhodnutie o väzbe aj rozhodnutím o tomto, dodatočne danom písomnom sľube obžalovaného. Rozhodol, že tento písomný sľub obžalovaného neprijíma a to na základe rovnakých úvah a záverov, ktoré sú uvedené v bode 18. tohto uznesenia sťažnostného súdu.

20. S poukazom na vyššie uvedené zistenia a závery, dospel sťažnostný súd k rozhodnutiu, že napadnuté výroky prvostupňového uznesenia sú vecne správne a sťažnosť obžalovaného voči nim je preto nedôvodná. Pokiaľ ide o výrok uvedený v bode I. napadnutého uznesenia, tento trpel formálnou chybou, keď o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu nebolo rozhodované podľa § 72 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ale podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku, ktoré rieši situáciu, pri ktorej súd rozhoduje o väzbe práve na základe žiadosti obvineného o prepustenie z väzby. Táto formálna nesprávnosť však nemala vplyv na vecnú správnosť napadnutého výroku a tunajší súd ju v sťažnostnom konaní napravil tým, že formálne nesprávny výrok zrušil a nahradil ho formálne správnym výrokom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.